

Aamuhartaus Päivölässä SKLS:n syyskokouksessa 4.10.2008 klo 8.50

Virsi 135

Ylistimme Jumalaa, koska on turvallista elää Jumalan maailmassa, Jeesuksen lunastamina ja Pyhän Hengen lohduttamina. Paimensalmissa 23 sanotaan tämä kauniisti: ”Sinun hyvyytesi ja rakkautesi ympäröi minut kaikkina elämäni päivinä.”

Miten sopii nykyaikaan tämä kylläisen ja tyytyväisen lapsen olotila? Eikö elämä aikuisena ja perheenä edellytä jatkuvaa kilpailua toinen toista vastaan, parhaan osan tavoittelua?

Opetuslapset olivat kiinnostuneet parhaasta palkasta ei ainoastaan tässä ajassa vaan myös iankaikkisuudessa. Mikkelinpäivän tekstissä (Matt. 18:1-6) he tulivat Jeesuksen luo ja kysyivät: ”Kuka on suurin taivasten valtakunnassa?” Miten varmistamme, että pääsemme parhaaseen päämäärään? Millä keinoin näyttävien kunnia tulee osaksemme?

Tämä kysymys on nykyisinkin pinnalla. Oma asema yhteisössä on varmistettava. Lääkärikuntakaan ei ole vapaa tästä keskinäisestä kilpailusta. Vaikka oma opiskelu on tärkeää, sen rinnalla kilpaillaan asemista yliopistomaailmassa, tutkimusryhmissä ja opiskelijajoukossa. Miten varmistan työpaikan haluamassani yksikössä? Ja jos minä en kilpaile, nuo toiset kilpailevat kuitenkin.

Ja uskonelämän kannalta voidaan kysyä: Miten löydän Jumalan minulle varaaman ykkösvaihtoehdon, siunatun elämänuraputken ja pysyn sillä voitokkaasti taivaaseen asti?

Vastauksena opetuslasten kysymykseen siitä, kuka on suurin taivaan valtakunnassa, Jeesus asetti esikuvaksi vastaanottavaisen ja vaikutteille alttiin lapsen. ”Totisesti, ellette käänny ja tule lasten kaltaisiksi, te ette pääse taivasten valtakuntaan. Se, joka nöyrtyy tämän lapsen kaltaiseksi, on suurin taivasten valtakunnassa.”

Ihmisen ikävä toisten arvostukseen ja kunnioitettuun asemaan ei sammu omin ponnistuksin. Kestävä sisäinen rauha ja tyytyväisyys ovat lahjaa Jumalalta. Paavali sanoo sen näin: ”Ratkaisevaa ei ole, mitä ihminen tahtoo tai ehtii, vaan se että Jumala armahtaa.”(Room 9:16) Kelpaako tämä meille?

Lääkäreille ja kaikille muillekin ammateissa toimiville on tärkeää, että ammattitaito on ajan tasalla. Se vähentää stressiä ja parantaa työtehoa. Samalla on kuitenkin pidettävä huoli siitä, että emme luule ansaitsevamme Jumalan rakkautta sillä, että teemme työmme hyvin tai että kohtelemme toisiamme ystävällisesti.

Martti Luther sanoo tästä asiasta vuonna 1520 paaville lähettämässään kirjasessa Kristyn vapaudesta. Hän kirjoittaa ensin puusta ja hedelmistä ja jatkaa:

”Samon ilmiön huomaamme ammateissa. Huono tai hyvä talo ei tee hyvää rakennusmestaria, vaan hyvä tai huono rakennusmestari tekee hyvän tai huonon talon.

Yleensä mikään teko ei tee mestarista sellaista kuin hän jo itsessään on, vaan mestari tekee sellaisia tekoja kuin hän on. Samoin on ihmisten tekojen laita: millainen ihminen on uskossaan tai epäuskossaan, sellainen on myös hänen tekonsa. Teko on hyvä, jos se on tehty uskossa, mutta paha, jos se on tehty epäuskossa. Tätä ei voida kääntää päinvastaiseksi sanomalla, että ihminen olisi uskossaan ja epäuskossaan sellainen kuin hänen tekonsa on.

Yhtä vähän kun teot tekevät jonkun uskovaiseksi, yhtä vähän ne tekevät jonkun vanhurskaaksi. Mutta samalla tavalla kuin usko tekee ihmisen uskovaiseksi ja vanhurskaaksi, se myös tekee hyviä tekoja. Teot siis eivät tee ketään vanhurskaaksi. Ihmisen täytyy olla vanhurskas, ennen kuin hän voi tehdä hyvää. Niin ollen on ensiksikin aivan selvää että usko yksin Jumalan armosta, Kristuksen ja hänen sanansa välityksellä voi vanhurskauttaa ja pelastaa persoonan arvollisella ja riittävällä tavalla. Toiseksi on selvää, että kristitty ei tarvitse tekoja ja lakia pelastuakseen, koska hän on uskonsa kautta vapaa laikesta laista. Hän tekee kaikki tekonsa täysin vapaasta tahtosta, ilman palkan toivoa, etsimättä omaa hyötyään tai pelastustaan, etsien ainoastaan sitä, mikä on Jumalalle mieleen. Onhan hän jo kylläinen ja pelastettu Jumalan armosta ja uskon kautta.” (Lauri Haikolan suomennos latinankielisestä tekstistä, Herättäjä-Yhdistys 1983)

Jumala ei siis rakasta meitä siksi, että olemme kiltejä lapsia, vaan siksi, koska hän on meidän Isämme - armosta, uskon kautta. Ja Jeesus on veljemme vaivoissa, esikuvamme kilvoittelussa ja sovittajana sijaisemme.

Näin Jumalan hyvyys ja rakkaus ympäröivät meitä kaikkina elämämme päivinä. Edellyttäen että tämä meille kelpaa.

Rukoilemme Matteus 6:9-13 mukaan:

Isä meidän...

Antti Linkola